

רבי חייא ורבי יצחק ורבי יוסי היו הולכים בדרך. עד שהיו הולכים, פגש בהם רבי אבא. אמר רבי חייא, ודאי שכנינה עמנו. כשהגיע אליהם, אמר רבי אבא, כתוב (מלכים-א ב) מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מפל שבטי ישראל ואבחר בדרך וגו' לבנות בית להיות שמי שם. פסוק זה אין ראשו סופו, ואין סופו ראשו. שכתוב לא בחרתי בעיר, ואבחר בדרך. מה זה עם זה? ואבחר בירושלים הנה צריך להיות!

אלא כשיש רצון לפני הקדוש ברוך הוא לבנות עיר, מסתפל בראשונה באותו הראש שמנהיג את העם של העיר, ואחר כך את בני העיר, ומביא את העם לשם. זהו שכתוב לא בחרתי בעיר, עד שהתבוננתי בדרך להיות רועה על ישראל, משום שהעיר וכל בני העיר כלם עומדים בזכות הרועה שמנהיג את העם. אם הרועה הוא טוב - טוב לו, טוב לעיר, טוב לעם. ואם הרועה הוא רע - אוי לו, אוי לעיר ואוי לעם! ועכשו הסתפל הקדוש ברוך הוא בעולם, ועלה ברצונו לבנות אותה, והעמיד בראש את דוד. זהו שכתוב ואבחר בדרך עבדי.

(והעמיד בראש הדור את רבי שמעון וחבריו לעמוד לפניו).

דבר חדש שמענו. פתח ואמר, (תהלים קמו) אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו. וכי אל יעקב, ולא אל אברהם, ולא אל יצחק? אלא אל יעקב, משום שיעקב לא בטח באביו ולא באמו כשברח מלפני אחיו והלך יחידי בלי ממון, כמו שנאמר (בראשית לב) כי במקלי עברתי את הירדן הנה, והוא בטח בקדוש-ברוך-הוא, שכתוב (שם כח) אם יהיה אלהים עמדי ושמרני וגו'. והכל שאל

רבי חייא ורבי יצחק ורבי יוסי, הווי אזלי בארְחא, עד דהווי אזלי, פגע בהו רבי אבא. אמר רבי חייא, ודאי שכנינא בהדן. פד מטא לגבייהו, אמר רבי אבא, כתיב, (מלכים א ח) מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מפל שבטי ישראל ואבחר בדרך וגו' לבנות בית להיות שמי שם. האי קרא, לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה, דכתיב לא בחרתי בעיר, ואבחר בדרך, מאי האי עם האי. ואבחר בירושלם מיבעי ליה.

אלא פד קדשא בריך הוא אית רעותא קמיה למבני קרתא, אסתפל בקדמיתא, בהווי רישא דנהיג עמא דקרתא, ולבתר בני קרתא, ואייתי לעמא ביה. הדא הוא דכתיב לא בחרתי בעיר, עד דאסתפלנא בדרך, למיהוי רעיא על ישראל. בגין דמתא וכל בני מתא, פלהו קיימין ברעיא דנהיג לעמא, אי רעיא איהו טבא, טב ליה, טב למתא, טב לעמא. ואי רעיא איהו בישא, ווי ליה, ווי למתא ווי לעמא. והשתא אסתפל קדשא בריך הוא בעלמא, וסליק ברעותיה למבני ליה, ואוקים ברישא לדוד, הדא הוא דכתיב ואבחר בדרך עבדי. (ס"א ואוקים ברישא דדוד לרבי שמעון ומכריה למיקם קמיה).

מלתא חדתא שמענא. פתח ואמר, (תהלים קמו) אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו. וכי אל יעקב, ולא אל אברהם, ולא אל יצחק, אלא אל יעקב. בגין דיעקב לא אתרחיץ באבוהי, ולא באמיה, פד ערק קמי אחוי, ואזל יחידי, בלא ממונא, כמה דאת אמר (בראשית לב) כי במקלי עברתי את הירדן הנה, ואיהו אתרחיץ ביה בקודשא בריך הוא, והוא בטח בקדוש-ברוך-הוא, שכתוב (שם כח) אם יהיה אלהים עמדי ושמרני וגו'. והכל שאל